

Literaturanmeldelser.

World Atlas of commercial Geology. Part I. Distribution of Mineral Production. United States Geological Survey, Washington, 1921.

Under denne Titel er udkommet et Atlas, som har overordentlig Betydning for dem, der interesserer sig for Produktionsforholdene, og det er vistnok første Gang, der er gjort Forsøg paa at fremstille Malmproduktionen grafisk efter en saa storslaet Maalestok. Atlas'et indeholder ikke mindre end 72 Kort, fordelt i 9 Serier med 8 Kort i hver.

Indholdet af de 9 Serier er følgende: 1, Kul, 2, Stenolie, Olieskifer og naturlig Gas, 3, Jern-Mangan- og Krommalme, 4, Nikkel, Volfram, Vanadium og Molybdæn, 5, Kobber, Bly og Zink, 6, Platin, Guld og Sølv, 7, Fosfat, Salpeter, Kali, Svovlskis og Svovl, 8, Kvægsølv, Tin, Antimon, Arsenik og Bauxit, og 9, Grafit, Magnesit og Glimmer. Indenfor hver Serie har hvert af de nævnte Stoffer sin egen Farve, saa at de træder tydelig frem ved Siden af hinanden. Hver Serie har først et Verdenskort, hvor der for hvert Land er angivet Mængden af vedkommende Malm ved en lodret Søjle, hvis Længde staar i Forhold til Mængden af Malmen, og der er desuden tilføjet et Tal for denne, der her som overalt er angivet som Procent af Totalproduktionen, hvad der giver et langt mere anskueligt Begreb end de sædvanligt angivne Vægtmængder. Desuden angiver en anden Søjle, ligeledes med Tal, Landets Forbrug af vedkommende Malm, saa at man samtidig, som Differens mellem begge, faar Landets Ud- eller Indførsel. Dernæst kommer 6 Kort over Verdensdelene (Amerika i to Kort), udarbejdet saaledes, at der ved hvert enkelt Mine-distrikt findes een Plet for hver Procent af Verdensproduktionen og tillige Navnet paa vedkommende Distrikt; hvis Distriktet producerer mindre end $\frac{1}{2}\%$ af Malmen, er det mærket med et Kryds. For enhver, der har læst Malmstatistik, vil det være indlysende, hvilken Behagelighed det er paa en saa nem Maade at faa et Billede af den geografiske Fordeling. Det 8. Kort indenfor hver Serie viser Produktionen i de enkelte Forenede Stater i pro-

cent af disses samlede Produktion. Kortene er smukt og tydeligt udført, saa at de farvede Pletter og de ligeledes farvede Navne paa Minefelterne fremtræder klart paa Baggrund af de mere diskret holdte Konturer og almindelige geografiske Navne.

Produktionstallene hidrører i de fleste Tilfælde fra 1913, det sidste »Normalaar«; de forskellige Afvigelser, som Krigen førte med sig, har væsentlig kun forbigaaende Interesse, og der har ikke endnu indstillet sig nogen ny Normaltilstand, hvortil ogsaa den Omstændighed bidrager, at de nye Landegrænser har eksisteret i temmelig kort Tid, ja i mange Tilfælde endnu ikke er fastlagt. Tre Ekstrakort giver de nyeste Grænser, saa at man i de enkelte Tilfælde ved Sammenligning kan se, hvilket Land hvert Minefelt tilhører. I Teksten er dog overalt anført de nyeste Produktionstal, saa at man har Mulighed for at se, i hvad Retning Udviklingen synes at ville gaa.

Teksten, der er ligesaa klar og oversigtlig som Kortene, giver for hver enkelt Malm dens vigtigste Anvendelser, mulige Erstatninger eller Surrogater for den, Malmens tekniske Udnyttelse, de forskellige Mineraler, der indeholder hvert enkelt Metal, Malmens geografiske Udbredelse tilligemed en Udrædning af de Beholdninger, som kan formodes at eksistere af den, Produktion og Anvendelse i hver enkelt Land m. m., og tilsidst et Afsnit om de Forenede Staters Betydning i hvert enkelt Tilfælde. Naturligvis kan der ikke blive Tale om noget egentligt Referat af Indholdet af denne Tekst, der i det væsentlige bestaar af en Opregning af en Masse Kendsgjerninger; kun skal med et Par Ord de Forenede Staters store Betydning omtales. For de 30 behandlede Malms Vedkommende indtager disse Stater Pladsen som Nr. 1 i 13 Tilfælde og som Nr. 2 i 4 Tilfælde, mens Rusland, Østerig og Spanien hvert i 2 Tilfælde er Nr. 1, og Tyskland, Frankrig, Italien, Chile, Rhodesia, Sydafrika, Kina, Kanada, Peru, Indien og Malajstaterne hvert i et Tilfælde. Det er altsaa ikke for meget sagt, naar der staar, at de Forenede Stater er det store Midtpunkt for Verdens Mineralindustri.

O. B. Bøggild.